

Ignacij Nikolajevič Potapenko.

Spisal *F. Ks. G.*

V ruski književnosti je malo tako plodovitih pisateljev kakor I. N. Potapenko. Njegovo ime zadnja leta pogosto srečavamo v raznih ruskih leposlovnih listih, katere zalaga s svojimi proizvodi; pa ne samo v Rusiji, ampak tudi v zapadni Evropi so že znani spisi tega plodovitega pisatelja. Potapenkov pisateljski talent sicer res ni vsakdanji, vendar bi našli v novejši ruski književnosti še nekoliko nadarjenejših pisateljev; kar se tiče marljivosti in plodovitosti mu pa gotovo pristoji prvo mesto. Kljubu plitvosti in površnosti, ki se zaradi velike pisateljeve plodovitosti opaža v nekaterih njegovih spisih, nahajamo na njem mnogo zanimivih in izvirnih potez posebno gledé na izbiranje snovi. Priznati moramo, da Potapenko nikakor ni klasičen pisateljski talent; pa vseeno je vreden, da se tudi Slovenci seznanimo z njim.

I. N. Potapenko se je rodil leta 1856. v Fedorovski, vasi herzonske gubernije. Njegova mati je iz maloruske kmetiške rodbine; njegov oče je bil nekoliko časa ulanski častnik, pozneje je pa pustil vojaški stan in postal duhovnik. Mladi Potapenko se je doma naučil čitati in pisati; ko je bil star osem let, so ga poslali stariši v deško semenišče v Herzon. Takrat je bilo življenje v takih semeniščih urejeno še popolnoma po stari šegi,

kakor nam jo prav plastično in šaljivo opisuje Gogolj v svojih maloruskih povestih. Pa kmalu potem, ko je bil vstopil Potapenko, so ta semenišča začeli preosnavljati. Tako je Potapenko že v svoji mladosti doživel mnogo izpremembe, kar je gotovo pripomoglo, da se je razširilo njegovo duševno obzorje. Iz Herzona je šel v Odeso, kjer je vstopil v duhovsko semenišče; pa kmalu se je premislil in se vpisal na vseučilišče v Odesi. Iz Odese je šel v Petrograd in se vpisal na filologično fakulteto. Veselila ga je tudi godba, in ker je imel jako lep glas, se je zopet premislil in vstopil na konservatorij. Z dobrim uspehom je dovršil konservatorij, vendar se je vsaj deloma izneveril glasbi in vse svoje moči posvetil pisateljevanju.

Leta 1881. je stopil Potapenko na književno polje. Prvi njegovi spisi v kritiki niso vzbudili posebne pozornosti. Od leta 1886. do l. 1890. je živel v Odesi in kot časnikar deloval pri mnogih listih. Leta 1890. se je vrnil v Petrograd, kjer je napisal večino svojih novel in povesti in postal sotrudnik skoraj vseh večjih ruskih časnikov. Preobširno bi bilo, ko bi hotel naštetih in obdelati vse njegove spise. Omenil bom le najznamenitejše, pred vsem pa splošno ocenil